

РЕШЕНИЕ

№ 946

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 24.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **9829** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на С. И. И., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. б, к-ра 23, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 78/17.09.2023 г., издадена от И. А., полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ- СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б. " б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“.

В жалбата са наведени аргументи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Счита, че административният акт е немотивиран и в него липсват фактическите основания за издаването му. Моли съда да отмени обжалваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят С. И. И., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът- И. А., полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ- СДВР, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Представя подробни писмени бележки, в които излага доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Моли съда да остави жалбата без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 17.09.2023 г., около 01:20 часа в [населено място], по бул. „ЕвропаЮ, по данни на свидетели очевидци, с посока на движение от [улица] към Околовръстен път, жалбоподателят управлява собствения си мотоциклет „К.“ 3X 636 Б, регистрирано с рег. [рег.номер на МПС] , но без поставена табела с рег. номер. Водачът категорично отказва да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер с фабричен номер ARPM 0406. Връчен му е талон за медицинско изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта, както и седем броя стикери серия А 081225. С. И. И. не е представил в срок ППС за технически преглед.

За извършеното нарушение е съставен АУАН № 768191 от 17.09.2023 г., за това, че управлява МПС, което е регистрирано, но без регистрационни табели, с което е нарушил чл. 140, ал.1, пр. 2 от ЗДвП; отказва проверка с техническо средство за установяване на употреба на алкохол в кръвта и не изпълни предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологична проба за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта, с което е нарушил чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП и не е предоставил ППС на технически преглед по ЗДвП, с което е нарушил чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на АУАН е издадена обжалваната ЗППАМ № № 78/17.09.2023 г., издадена от, полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ- СДВР, с която на С. И. И. на основание чл. 171, т. 2а, б." б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК. В тази връзка неоснователно е изложено в жалбата оплакване за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни

лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел. Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР са оправомощени длъжностните лице от СДВР, които да издават заповед за ПАМ по чл. 171 от ЗДвП и доколкото процесната заповед е издадена от полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ-СДВР, то същата се явява издадена от компетентен орган.

Административният акт е издаден в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща констатираното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и датата на нарушението. Посочена е ясно и недвусмислено нарушената разпоредба на ЗДвП, а именно - чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП - отказва да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози.

В изпълнение на задълженията си по чл. 35 от АПК, административният орган е издал оспорения акт, след като е изяснил всички относими към случая факти и обстоятелства. В хода на административното производство са проверени и преценени всички събрани доказателства, съгласно нормата на чл. 36 от АПК. При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не се споделят оплакванията от жалбоподателя в тази насока.

Заповедта е издадена и при наличие на предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписание за химико-

токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози на посочените в акта за установяване на административно нарушение дата и място. От страна на С. И. И., нито пред административно-наказващия орган, нито в хода на съдебното производство са направени възражения срещу тези констатации. По делото се установи по категоричен начин, че жалбоподателят не се е явил за медицинско изследване в болнично заведение.

Като израз на административна принуда, ПАМ трябва да бъде определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Налагането на принудителната административна мярка има за цел да се преустанови едно противоправно поведение от страна на нарушителите. П. поведение се състои в отказ да бъде проверен с техническо средство или с тест за употреба на наркотични вещества или техни аналози, което безспорно обуславя необходимостта от налагането на ПАМ, за да се преустанови това поведение. Ето защо съдът приема, че в случая ПАМ е приложена в съответствие с целта на закона.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. И., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, к-ра 23, срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка ЗППАМ № 78/17.09.2023 г., издадена от И. А., полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ- СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а, б." б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“.

ОСЪЖДА С. И. И. да заплати в полза на полицейски инспектор към група „О.“, сектор „ОП“ в 09 РУ- СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: